

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Balcer, President
L. Benadik, Treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto večja na Ameriko in	Na New York na celo leto	\$7.00
Kamado Za pol leta	\$3.50
Na pol leta Za iznosomstvo na celo leto	\$7.00
Na leta Za pol leta	\$3.50
Subscription Yearly \$8.00		

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenčni nedelj in praznikov.

Dopisni bres podpisna v osebnosti se ne pribrojajo. Denar naj se blagovoli posiljati po Money Order. Pri spremembni kraju naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bilalice naznam, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHElsea 3-8878

PARAGUAY IN BOLIVIJA

Republika Paraguay je svoji sosedji Boliviji formalno napovedala vojno. To dejstvo ne bo posebno izpremenilo splošnega položaja, kajti obe države sta si že skoraj leta dvi laseh.

Boji se vrše v močvirju in gozdovih oddaljenega Grand Chaco okraja. Na potoka krvi je bilo prelite, pa se ni niti Paragvajeem niti Bolivijcem posrečilo kaj pridat napredovati v oni divjini.

Posredovati so skušale Argentina, Brazilija in Čile. Zdržene države so posredovale, pa tudi Liga narodov je posegla vmes, toda vse zastonj. Zadovoljivega kompromisa ni bilo mogoče dosegiti. Boji se nadaljujejo z nezmanjšano ostrostjo.

V Južni Ameriki je doba deževja, ko je pomlad pri nas. Neprestano deževje bo precej oviralo vojaške operacije.

Republika Paraguay, ki je znatno manjša od Bolivije, si hoče z napovedjo vojne zajamčiti nekako prednost, da bi se lažje ubranila napadov Bolivijcev, ko bo nastopilo ugodneje vreme za boj.

Paragvaje so mnenja, da bo po napovedi vojne morala republika Čile proglašiti svojo neutralnost, vsled česar se Bolivija ne bo mogla posluževati Antafagasta - Arica železnice, ki je edino prometno sredstvo, potom katerega zamore dobivati ta država z obali muncijo in orožje ter ga dovažati na pozorišče bojev.

Pomisliti je pa treba, da ima Čile po neki stari pogobi, ki izvira še izza ureditve sporov glede Taena Arica okraja, velike svoboščine, in vsledtega delajo Paragvaje najbrž račun brez krčmarja.

Navzlie temu se je pa vsled vojne napovedi, dasi se je precej poznojavila, splošni položaj precej razjasnil, kar bo omogočilo drugim narodom, uveljaviti med Bolivijo in Paraguayem premirje, za premirjem pa mir.

V to svrhu se bo v najkrajšem času sestal svet Lig narodov ter bo ukrenil, kaj bi bilo storiti, da bi bila mučena zadeva kar najugodnejše poravnana.

Zakaj se pravzaprav borita Paraguay in Bolivija, nizano splošni javnosti, še manj pa ubogim bolivijskim in paragvajskim masam.

Dejstvo je, da so v onem okraju angleški interesi na kocki. Anglija imata pa priljubljeno navado, da pošlje takrat, kadar je kaj njenega v nevarnosti, druge v ogenj po kostanj.

MADŽARSKO OBOROŽEVANJE

Da je teritorialna revizija mirovnih pogodb začetek in konec madžarske zunanje politike, je znana, stara stvar. Oficijelno si cer madžarski državniki zatrjujejo svojo miroljubnost in še nedavno je ministrski predsednik Gömbös v finančnem odseku madžarskega parlamenta zagotavljal, da nikdo ne misli na možnost vojne, ki je za današnjo generacijo nemogoča. Toda dejanja govore drugače in že natančneje pogled na militaristično vzgojo mladine, na ilegalne vojne organizacije, na imperijalistično propagando doma in v inozemstvu daje povsem drugačensko. Zgodovina madžarske politike od prevrata naprej kaže mizilno stremljenje obnovitve nekdanjega madžarskega "globusa", pa naj si bo s kakršnimkoli sredstvi. Tudi s sredstvi oboroženosti.

Klub gospodarski bedi, ki izmožgava madžarskega malega človeka bolj nego katerikoli evropski narod, klub neugodnega državnega finančnega — letosnji proračun izkazuje okoli 150 milijonov pengov deficit — troši madžarska vlada težke milijone za ilegalno tajno oboroževanje.

Ni se še pozabila hirtenberška afera in komaj se je z naravnost presenetljivo širokogrudnost Londona in Pariza likvidirala ta eklatantna kršitev mirovnih pogodb, in že se je pojavil nov slujaj, ki dokazuje, da međunarodna popustljivost napram madžarskemu imperializmu ni rodila dobrošadov. Res je glavno težo odgovornosti za hirtenberško tihotapstvo orožja moralna nositi Avstrija in se je Madžarski posrečilo, da se je skrila ob oficijske demanacije in se otresa krivide, delajoč se nevedno. Toda že takrat je moral vsakdo, kdo je imel zdrave oči, videti, da sede glavni kriveci v Budimpešti in pa v tabor fušičnih protektorjev madžarskega nasilnega revizionizma.

Ako pa je bilo treba za to še posebna dokaza, ga je prispevala Madžarska v najnovovješčem času. Kljub afirmaciji pravnega stališča Društva narodov, katemu sta dala Pariz in London poseben poudarek, se je tajno oboroževanje v Madžarski nadaljevalo brez vseh pomislov in tudi italijanske tovarne orožja se po međunarodnih protestih niso dale miti v svojih kupčnjah, ne da bi rimska vlada smatrala za potrebno izreči svoj veto.

Ugledni bukareški list "Universal" je minile dne razkril nove dobave orožja iz Italije, ki so se to pot izognile preveč eksponirane poti po avstrijskem ozemlju in si izbrala ovine preko Črnega morja. V Varno in Burgas so dosegale na ladjah velike množine puški, strojnici in municije, ki so bile do ločene za Madžarsko. Orožje in strelivo se je tajno iztovorilo, skrilo v žito in zelenjava in se je začelo transportirati po Dunavu na Madžarsko. Tihotapstvo je bilo zelo skrbno organizirano in madžarski vladni in vojaški krogi so bili očividno uverjeni, da bo to novo izigravanje mirovnih pogodb ostalo prikrito. Saj menda niti bolgarski uradi niso mises vedeli o tajnem transportu orožja v bolgarskem območju. Dobavil se je doslej še manjši del orožja in municije, glavna posiljatev je še na potu, in to so tanki in oklopni

automobili. Rumunski tisk ugotavlja, da je madžarska vladu skrbno pripravila tudi to nadaljnjo dobovo.

Dunavski komisiji, ki vrši kontrolo nad dunavsko plovbo, se je naznanko, da dosepi za Madžarsko večja množina plinovega premoga iz Male Azije. V resnici je tudi odpotovala posebna komisija budimpeštske plinarne v Turčijo, da pretragom prevzemine v uredi odpremo; toda s to delegacijo so odpotovali tudi zastopniki vojnega ministra in madžarskih državnih zavodov.

— V celjski bolnici je umrla v starosti 64 let Terezija Kálbelova, vdova po strokovnem učitelju iz Mozirja.

— V Zavodni pri Celju je umrl narodnični Matija Tomašev.

— Na Lokah pri Zagorju je umrla 66-letna Jerica Kovačeva, žena upokojenega ruderja.

Iz Slovenije.

Novi grobovi.

Umrl je po daljši bolezni industriec Emil Mally iz stare tržiške rodbine podjetnikov Mallyjev. Po očetovi smrti je prevzel znano tovarno čevljev Mally & Denoberger, ki jo je vodil spremno dalje.

— V celjski bolnici je umrla v starosti 64 let Terezija Kálbelova, vdova po strokovnem učitelju iz Mozirja.

— V Zavodni pri Celju je umrl narodnični Matija Tomašev.

— Na Lokah pri Zagorju je umrla 66-letna Jerica Kovačeva, žena upokojenega ruderja.

Nov velik požar na Dravskem polju.

Ni se še poleg razburjenje v Šikolskem, Prepolah in Dražencih, že je šel zojet obupen glas po vasi Stražgajnici pri Pragerskem. Okoli pol 2. ure počnosti 2. maja je nenadoma začelo goreti v vasi pri posestnici Mariji Napastovi. Ker je že več dni vetrovno vreme, se je ogenj kaj hitro prenesel še na sosednja poslopja.

Mahoma so bila v plamenih še gospodarska poslopja posestnikov Simona Stojnška, Antona Pristovnika, Simona Hrgaia, Jožefa Klasinceta. Deloma so zgorela tudi stnovanska poslopja. Stavbe so bile delno lesene, delno zidanе, nekatere s slamo, druge z opko krite. Zgorelo je tudi več gospodarskega orodja in poljski predel.

Poleg domačih gasilcev so prispevali sosednja gasilna društva na pomoč, med drugimi iz Slovenske Bistriče in Ptuja. Vode je bilo k sreči dovolj inako se je po napornem delu le posrečilo ustaviti strasni požar ognja. Kako je ogenj nastal, se še ne ve. O vseh požarjih pa se vodi od strani oblastnega tisk vlade Francije in njenih zveznikov, da po svojih diplomatskih zastopnikih takoj uvedejo nujno preiskavo in predložijo ujihova poročila Društvu narodov.

Ako se bo to ponovno eklatantno kršenje pogodb tudi službeno dognalo, o čemer po dosedanjih izkušnjah pač ni dvomiti, bodo postavljene signatarne sile mirovnih pogodb pred nujno potrebo, da z odločnimi ukrepi napravijo nepretoranemu zlorobljanju mednarodnega zaupanja od strani Madžarske resničen konec. Društvo narodov ne bo smelo omalovajevati stalnega vznemirjenja, ki ga povzroča Budimpešta s svojo politiko v Srednji Evropi, ako ne bo hotelo popolnoma izgubiti svoje avtoritete. Države Male antante bodo gotovo s svoje strani storile vse, da se zadeva točno negotoviti da se za vedno onemogoči nevarnost, katero predstavlja madžarski pohlep po tuji zemlji za mir in red v Evropi.

Z nožem in sekiro nad svojega gospodarja.

Posestnik in gostilnicar Karel Kossár iz Ptuja se je mudil na svojem posestvu v Janžkem vruhu, da se prepriča, kako napreduje delo v vinogradu in vinčarji.

Opazil je neke nereditnosti, nakar je opozoril svojega vinčarja. To pa se je v jezi hitro napolil vina in nato v sobi navalil z nožem v roki nad svojega gospodarja, ki mu je komaj utekel. Kossár, ki je prišel v svoj vinograd s konji in vozom, se ni upal več nazaj in se je moral zateči po pomoč na orodniško postajo k Sv. Urbanu, nакar se je podal v spremstvo patrulje v vinčarijo. Pred hišo pa ga je čakal s sekiro v roki vinčar, ki ga izgredil, da ga ubije, skozi konje pa vredni usmiljenja in obzirnost.

Nekti slavni francoski učenjak je rekel:

— Lepi ženski prav nič ni potreba, da je pametna. Popolnoma ji zadostuje, če je njen mož nekoliko prisumuknjen.

Nikar se ne boj! — jo je tolažil mož. — S tremi ni bilo nobene nesreče, pa je tudi s četrtem ne bo. Po mesecih boš šla labido zopet delat, pa bo. Saj te imajo v šopu vsi radi. Posebno pa boš in foreman.

To so bile res tolažilne besede, toda njo je skrbel nekaj druga stvar.

Pred kratkim je nameščel čitalca, da je v New Yorku poldruži milijon Židov. In v poročilu je bilo izrecno rečeno, da je v New Yorku vsak četrtek človek Žid.

Hitlerjevi pristaši so sežgali pred berlinsko univerzo dvajset tisoč knjig, ki so jih spisali židovski in tujezemski pisatelji.

Zdaj naš se bivšega kajzerja postavijo za boga, bivšega prestolonaslednika za odrečnika. Hitler naj pa prevzame ministerstvo za pravo pamet — pa bo šla v kratek Nemčija k vragu.

Peter Zgaga

V Italiji so prejšnji teden ustrelili Italijana, ki je prodajal Francije državne skrivnosti.

Ustreljen je bil v hrbot ter je padel iz vzhlikom: — Živelja Italija!

Tako poroča časopisje. Toda italijanskim časopisnim vestem ni dosti verjeti.

Verjetno je, da je Italijan prodajal državne skrivnosti. Da bi pa pred surjetu zaklical "Živelja Italija", je zelo dvomljivo. Bivši avstrijski in jugoslovanski vojni veterani vedo povedati, da je Italijan, če je zagledal možno piško, v devetdesetih izmed sto slučajev zaklical: — O, mama mia!

S tem vzhlikom pa seveda ni mislil matere Italije.

*

V New Yorku je šestnajstletni šolar zaktal svojega dvanajstletnega tovariša. Grozno dejanje je storil premisljeno in z velikim predragom.

Jezzen je bil nanj, ker so njegovi starši slabov govorili o njem.

Povabil ga je v nedozidanu hišo in mu rekel, da bo za Salo nekaj vprizoril. Zvezal mu je roke in noge, mu zavezal oči, potegnil nož in mu ga zasadil v srečo.

Porotnik so izjavili, da je kriv umora po drugem redu. Za tak zločin določa postava najmanj dvajset let jeve.

Morilce bo poslan v Sing Sing, od odkoder se bo po dvajsetih letih vrnil, če mu Bog da srečo in zdravje.

Takrat bo star šestintrideset let. Vseh dvajset let bo preživel med morilcem in ubijalcem. Če se bo vrnil skesan v poboljšan, je drugo.

Kakšen obraz pa delaš? — je rekla žena svojemu možu.

— Tako ti povem, stara, — je je odvrnil, — če bi znal delati obraze, bi najprej tebi povesta.

Ali v tistih časih ženske niso imeli nog?

Zenske so pikre v svojih odgovorih. Človek se ponavadi še po dolgem času zave, kako spretno ga je piknila.

Torej si bila pri svoji prijatelji? — je vprašal mož svojo ženo.

— Da. Celi dve uri sva se po govorjal.

— Ali je kaj rekla o meni?

— Niti besede. Moja prijateljica ima namreč tako navado, da rajši molči, če ne more o kom kaj dob

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JANKO J. SRIMŠEK:

KONJARI

(Nadaljevanje.)

V četrtek je deževalo. Izpod nizkega nebja je žuborelo v gospodnjih nitkah, ki so se skozi oblike prebijale do same žive kože. Jaworniki so bili zagrujeni v sivino, nad jezerom se je zavila meglja in Slivnica se je kadila, kakor da tli za Hrenova žago grmada sirovogata dražja.

"Slabo vreme in slab dan smo izbrali," je govoril Trebevč Venclj, zakotovan v star soldaški pčaki in je nevoljno stopeal okrog težkega samega in konj. "Najrajsi bi obrnil in pognal nazaj v hlev."

"Slab začetek — dober konec!" je začel Rude in se popel na voz.

"Nič ne maraj, Veneclj! Zvečer ga stremo pri Žumrovičem pet litrov. Na sedaj pot pod noge. Šest je. Do Starega trga je tri ure. Kaj se ti obiraš kakor mokra kavka v vreči?" je vrgel meni. "Imaš vse s seboj!"

"Imam, — Veneclj, poženi v i menu božjem!"

Veneclj je čemerko prinovoval,

kako je večer še daleč, ampak

je Rude objabil, da mi Bloški po

teh toliko ustavimo, da si bodo

knjižnili in mi naidemo mokro-

te, ki bo prijetnejša od deževnice.

"Raztrigalo se bo in prenehalo,"

je ozrl mi nebo. "Se sonca do-

bimo, preden bomo nad Žirovico,

Cisto gotovo, pravim —"

Tesnejo smo pritegnili debele o-

deje okrog nog in jih podvili po

stede. Spustili krajevce in klobu-

kih. Bi je tlesknil po konjskih rebrilih. Kobilice sta potegnili in

vsek Štih, samec Veneclja in

najnji dva z bratom je vzel pred-

udadno jutro — — —

Točno ob devetih dopoldne se je

vožički ustavil v Starem trgu pred

gostilno, kjer se je — po oklicu

čebinskih Janeza — morala vršiti

čebinska dražja.

— — —

"Prekleti mački! Vs—š—! Ali ne

grešete? Kam vas vrag nosi ravno

pod tistole klop in mizo. Dajte ji-

ma mir! Kaj ne vidite, da sta oba

trdina in bolna? Vs—š—!"

V petek zjutraj je Zgončev Andrej, gostilničar, z brezovo metlo

rogovili po veliki pivski sobi okrog

peči, pod mizami, pod stoli. Zgon-

čeva mama je stala v kuhinjskih

vratih, natakarica Ivanka je slone-

la na velikih, onih na hodnik. In

vsi trije so od smeha jokali.

"Nekaj! Prosim te, Andrej, ne-

haj! Mrena mi poši v trebuhi. —

Glavu me boli. — Prosim te—"

"Gospodar, dosti je! Gospodar!"

je klipala Ivanka.

"Vs—š—!" je gospodar še bolj

raztegnil in loputnil po okrogli mizi v koto. "O—! Dobro jutro — — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

—

DEDŠČINA

ROMAN
IZ
ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

19

— Ako ta ravnatelj misli, da me bo porabil za nepoštene namene, se moti. Toda boljše je tako, ker vem, kako velika nevarnost preti mojemu prijatelju in njegovi sestri od tega človeka. Zato se izplača, da nekajčasna igram vlogo intriganta. Toda zaupanje Henrika Dornaua ne sme biti omajano — zato bom še vse natančeno prisilil, — premisluje dr. Bernd.

Čez nekako eno uro stopi Henrik v Berndovo pisarno. Imel je delo v strojarni. Z velikim veseljem poroča Berndu o tem, kar mu je stari oče povedal. Dr. Bernd mu smeje prikina.

— Ravnatelj Mertens je bil že pri meni in mi je povedal.

— O, privožim mu, da je mogel kaj malega pridjeti.

Ralf se nasmeje.

— Tega ni storil; bistveno mi je drugače sporočil in sicer tako, kot da je porabil svoj vpliv meni v prid, ko je enkrat preračunal, da cela stvar ni tako draga, kot je mislil. Bil je izvanredno prijazen.

— Po tem ima prav gotovo zopet nekaj v mislih, kajti njegov prijaznosti ne zaupam. Ali morete to razumeti, gospod doktor, da si moj stari oče dovoljuje, da mu ta človek siplje pesek v njegove drugeče tako jasno in bistre oči?

Ralf skomigne z rameni.

— Mogoče, ker vidijo njem zmožnega in vestnega trgovca.

— Več trgovac! Dobro, obenem pa tudi zvit lisjak in zloben človek, to mi smete verjeti. Z vami morem pač odkrito govoriti.

— Toda tega ne smete proti nobenemu drugemu človeku, gospod Henrik, — ga opozarja dr. Bernd.

— Ne, ne, kajti do nikogar drugega nimam takega zaupanja kot do vas.

Ralf nekaj časa pomiclja, nato pa stopi tik pred Henrikom.

— Gospod Henrik, nalezel sem se vaše nezaupnosti. Dokazati pa vam hočem, da sem vaš prijatelj. Ali pa mi ne boste odtegnili svojega zaupanja, ako opazite, dacob naenkrat zelo dober prijatelj vašega gospoda strica, in ako slišite, da me je n. pr. prihodnjo nedelo povabil k sebi na kiso!

Henrik ga naglo pogleda. V njegovih očeh je bilo začedeno vprašanje.

— Povabil vas je?

— Da! Toda, predno govorim dalje, dajte mi svojo besedo, da to, kar vam bom sedaj povedal, ostahe med nama. O tem ne smete z nikomur govoriti — kvečjemu z vašo gospico sestro, ako vam obljubi, da ne bo nikomur povedala. Niti vašemu staremu očetu.

Henrik si gladi lase, kot bi mu bilo vroče.

— Dobro, mojo besedo imate!

— Torej, poslušajte. Vaš stric mi hoče dati navodila, na kak način naj bi vplival na vas. To nameri sem hotel odločno zavrniti, toda njegov nenavadno preče pogled me je presunil. Spominjajoč se vaših besed, sem si rekel, da je mogoče za vas koristno, ako se prepričate, na kak način želi vaš stric, da na vas vplivam. Zato sem se odločil, da sprejemem tozadovna navodila in se bom kazal, da sem pripravljen ravnavati se po njegovih željah. Predstavljal sem mu nevarnost gnusno komedijo, ker sem si rekel, da ga moramo pobiti z njegovim lastnim orožjem, ako je vaše nezaupanje opravljeno. Pustil ga bom v njegovih veri, da ima v meni voljno orodje za svoje namene in se bom tudi po tem ravnal, četudi mi je vse tako gnusno. Ali se boste zaradi tega nad menoj zgražali?

Gledajoč v njegove jasne, odkritosrčne oči, mu Henrik ponudi roko.

— Nad vami nikdar, gospod doktor. Toda žal mi je, da se morate zaradi mene vreči v tak poseb. Ali smem kaj takega od vas sprejeti?

— Ker sva prijatelja, je najina dolžnost, da eden drugemu pomagava in sva pripravljena tudi kaj storiti, kar nama je težko. Kot rečeno, nalezel sem se vašega nezaupanja in naenkrat imam občutek, kot da moram vas in vašo gospico sestro varovati pred sovražnikom. Pred vsem je sedaj največje važnosti, da izvem, kake namene ima ravnatelj Mertens glede vas. Zato vas prosim, da se v bodoče ne čudešte, ako bom kdaj kaj rekel, kar se vam bo zdelo nerazumljivo. Naj se vam ne zdi nič čudnega, ako bom nenadoma postal vašemu stricu zelo uslužen, ali pa, če bom k njemu večkrat povabljen. Kolikor mi bo mogoče, vam bom o vsem poročal, toda morate mi tudi zaupati, ako bom molčal. Tedaj bom imel za to poseben povod. Ali tedaj ne boste dvomili nad menoj?

— Na noben način, gospod doktor. Hvalezen sem vam, ako hočete vse to za mene napraviti in zelo se čutim olajšanega, ko vem, da se hočete za mene potegniti. Kot sem vam že rekel, svojega strica se bojim kot nobenega drugega človeka. Ne vem zakaj, toda ta občutek imam. In moja sestra se ga boji ravno tako. Oba obhaja groza, ako naju pogled, ali pa prime za roko. In tak občutek pač ne more biti brez podlage.

Dr. Bernd z veliko skrbo pogleda Henrikov razburjen obraz.

— To si pač moremo misliti, gospod Henrik, in takoča čutnega svarila nikar ne smemo zavrniti. Toda stali bomo na straži. Vsled tega mi ni mar za nekaj intrig, kajti storim za vas in za vašo cenjeno gospico sestro.

Zvedavo gleda Henrik v njegove oči. Zadnjie besede so bile izgornje nenavadno gorko in mehko. Nenadna slutnja se mu porodi v mislih. Ali se mogoče dr. Bernd prav posebno zanimal za njegovo sestro? In Eva Marija? Ali ni vedno izpravljala o njemu? Da — ne-nadoma se mu posveti. In Berndovo roko stisne tako krepko, kakor je mogel in ga pogleda z žarečimi očmi.

— Torej, zaupal vam bom in molčal, gospod doktor, pa karkoli pričnete, — pravi Henrik razvret. — Povedal bom samo svoji sestri in za njeno molčanje tudi jamčim.

Istega večera sedita Eva Marija in Henrik v malem salonu. Stari oče je takoj po večerji šel k počitku. Najprej pove Henrik svoji sestri o svojem razgovoru s dr. Berndom.

Zardelih lie ga Eva Marija posluša. In Henrik vpraša:

— Kaj praviš k temu, Eva Marija?

Eva Marija vzidne. — Povedati ti moram, da je bilo zelo ne-spatmetno, da si sploh kakemu človeku svoje nezaupanje do strica Arturja — ako ta človek ne bi ravno bil dr. Bernd.

— Vedel sem, da mu morem brez vsakega pridržka vse zaupati.

— Toda, Henrik, nayzle temu mora biti zelo oprezen.

— Ali ne odobruješ, da sem se izpovedal dr. Berndu, da se bojiva strica Arturja? Saj tudi ti popolnoma zaupaš dr. Berndu?

— Prav gotovo in bolj kot vsakemu drugemu. Toda ravno tako bi mogel zadeti na nepravega. Pomišli, ko bi stric Artur izvedel, kaj malimo o njem.

— Hm, v bistvu ne bi skodovalo, kajti vedel bi saj, da smo oboženi proti njemu.

(Dalje prihodnji.)

FAWCETT VENDARLE ŽRTEV LJUDOŽRCEV

O usodi angleškega polkovnika Fawetta, ki je bil pred leti odšel raziskovati neznan ozemlje ob gorjem teku reke Amacone in njenih pritokov, ter potem brez sledi izginil, se je bila v zadnjem času razširila vest, da še živi. Sedaj pa se je vrnila genoveška ameonska ekspedicija, ki ji je načelo zdravnik dr. Gerard, in ta je čisto drugega mnenja. O tem po-ročajo:

Namen genoveške ekspedicije je bil, da na malo ladji "Sita" prode v divje in povsem neznanе pokrajine, kjer se je bila izgubila zadnja sled za polkovnikom Fawcettom, ki naj bi po eni zadnjih vesti živel kot spoštovan ujetnik nekega pragozdnega plemena. Potem, kar je ekspedicija dognala in zvedela, je to žal izključeno.

Plemena Mundurnov, Parindlinov, Apiakov in Tapanšunov, ki žive med Rio Madera in Rio Tocantin, so divja in se jim ni mogoče približati. Italijanska ekspedicija je imela srce, da je natele na nekega Braziljanca, Barretta po imenu, ki ji je pomagal naprej. Ta Barrett se zdi kakor podoba iz starih indijanskih po-vesti: Pred leti so ga bili divjaki ujeli in mu prisodili smrt na gradi; rešil se je tako, da se je oženil s hčerjo nekega plemenskega poglavarja. Poslej uživa med domačini kot edini belec zaupanje in spoštovanje, še več — velja za nekromnega kralja ameonskega pragozda. Dejansko se mu ne go-dijo slab. Za gumi, ki mu ga prinašajo divjaki, daje čisto malovredne stvari: steklene verižice, žepne nože in podobno.

Pod vodstvom tega Barretta je dospela italijanska ekspedicija braz ovir do rek Curara in Tabajoz, kjer imajo že več let svojo misijonsko postajo nemški franciškani. Tudi za le-te pomenja Barret edino zvezo z zunanjim svetom. Braziljanec prihaja na po-stajo vsake tri meseca, da prevzame tankaj gumi, ki so ga bili zanj oddali domačini. Obenem prinese osamljenim bojevnikom krščanstva pisma in časopise in obenem vesti o bajnem svetu za neprodri-men zidom pragozda.

Ta izkušeni mož je dejal, da usoda polkovnika Fawetta ne more biti drugačna, kakor drugih belec, ki so se upali predalec ob Amaconi, dasi se ve za to ni mo-geče podati neposrednih dokazov domačini so pa pozrli. Tudi franciškani so munjeni, da je to še naj-bok verjetno. V tem jih potrjujejo lastno izkušnje. Enega izmed njihovih sobratov je zadeala enaka usoda. Tri leta je bil uspešno označeval besedo božjo. Tedaj ga je neko oddaljeno pleme povabilo, da bi prišel za veliko noč k njim v pragozdu in obhajal krščance. Misijonar se je odpravil na pot in domačini so ga sprejeli z vsemi častmi: trumpona so se zbirali k njegovim pridigam, ko pa se je

V znamen cirkusu Kludsky, ki se mudrijo v Aradu, so imeli oni dan razburljiv dogodek. Ko sta prišla brata Kludsky predzadnjino nedeljo - iz cerkve, jima je prihitel naproti več razburjenih uslužencev, ki so hoteli pripovedovali, da bo indijska slonica zdaj zdaj porodila. In takoj po porodu se je vnel grozen boj bratov Kludsky s 3000 kg težko materjo, ki je v porodnih bolečinah pretrgala de-bele vrvi in se vrgla na mladiča, hoteč proti več bankovcev za 1000 nemški mark iz leta 1925. Ko sta letino kavljem so jo moral spraviti na tla in zvezati, mladič pa brž odnesti. Slončič je ljubka žival, ki je pa tehtala takoj po porodu 56 kg. Na dan poprige 15 litrov mleka, visok je pa 78 cm. Cirkus Kludsky ima še dve breji slonici, ena je že v 20. mesecu, druga pa v 12.

Veseli dogodek v cirkusu Kludsky je izredno zanimiv že iz naravoslovnega vidika, kajti iz literaturе so znani samo trije točno do-gnani primeri rojstva slona v evropskem ujetništvu. Prvi primer je bil v Schoenbrunnu leta 1906, kjer so imeli veliko srce, kajti slonica je sama skrhela za mladiča pa in pustila, da bi se kdorkoli vnesval v njene materinske skrbi, sama je mladič navajala tudi k sesanju. V Londonu se je leta 1902 sicer rodil slončič, toda mrtve pa tudi v berlinskem živalskem vrtu je prišel na svet 126 kg težki slončič, ki je pa tudi poginil, ker mati ni znala ravnati z njim. Leta 1907 se je rodil slončič živalskem vrtu v Kodanju in tega so srečno spravili na noge.

Zanimivo je, da slonice ne niso enako dolgo. Tako je bila v

... SKUPNA ...
POTOVANJA
pod osebnim vodstvom
V LJUBLJANO SE VRŠE LETOS S SLEDECIMI PARNIKI:

"ILE DE FRANCE" preko Havre — 27. MAJA

Potem še izlet dne 17. JUNIJA

Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane \$ 101.23

za tja in nazaj pa samo \$ 182.00

AQUITANIA preko Cherbourga — 5. JULIJA

Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane \$ 102.34

za tja in nazaj pa samo \$ 182.00

Kdor se je odločil za potovanje v stari kraj to leto, naj se takoj priglesi in preakrbeli bomo vse potrebno, da bo udobno in brez vseh skrbi potoval.

PIŠITE ŠE DANES NA:

Slovenic Publishing Company

"GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

VODNJICOVE KNJIGE za leto 1934

lahko že sedaj naro-
čite. — Pošljite nam

\$1.

in knjige Vam bodo
poslane naravnost na
dom.

Naročila sprejema:

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street

New York, N. Y.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

"GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, RE-
ZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-
TOVANJE

TOVANJE

6. junija: Leviathan v Cherbourg

7. junija: Deutschland v Cherbourg

Berengaria v Cherbourg

Lafayette v Havre

Augustus v Genoa

Bremen v Bremen

9. junija: Statendam v Boulogne

Minnawaska v Cherbourg

Paris v Havre

10. junija: Prek. Holland v Havre

Majestic v Cherbourg

New York v Cherbourg

Aquitania v Cherbourg

14. junija: Pres. Roosevelt v Havre

Manhattan v Havre

Albert Ballin v Cherbourg

21. junija: Conte di Savoia v Genoa</